

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773.

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/954-2/2014

Érkezett:

2014 JÚL 09.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

1

db

Alulírott Antyipenkó Balázs 1056. Budapest, Váci u. 68. l.e. 2. szám alatti lakos – Dr. Bitskey Botond főtitkár úr 2014. május 26-án kelt IV/954-1-2014. ügyszámú levelében foglaltakra tekintettel az abban foglalt határidőn belül – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerint Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikkének (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személyként az alábbi – egységes szerkezetbe foglalt –

alkotmányjogi panasszal

fordulok az Alkotmánybírósághoz, tekintettel arra, hogy az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti, és mivel a jogorvoslati lehetőségeimet teljes egészében kimerítettem vagy bizonyos esetekben jogorvoslati lehetőség számomra már nincs biztosítva.

Indítványozóként a Kúria Kfv.IV.37.005/2013/5. számú ítélete és a Budapest Környéki Törvényszék 6.K.27.119/2011/22. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérem a t. Alkotmánybíróságtól, mivel nézetem szerint azok kifejezetten sértik

- az Alaptörvény II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogot,
- az Alaptörvény V. cikkében rögzített a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához való jogot,
- az Alaptörvény VI. cikkének (1) bekezdésében rögzített magán- és családi élet, otthon, kapcsolattartás és jó hírnév tiszteletben tartásához való jogot,
- az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított tulajdonhoz való jogot,
- az Alaptörvény XXII. cikkében (1)-(2) bekezdéseiben rögzített emberhez méltó lakhatás feltételeinek biztosításához való jogot,
- az Alaptörvény XXII. cikkében (1)-(2) bekezdéseiben rögzített emberhez méltó lakhatás feltételeinek a megteremtésére irányuló az állam és a helyi önkormányzatok által biztosítandó jogot,
- az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében rögzített a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jogot, valamint
- az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében rögzített a hatóságok részéről történő részletes indokolásadási kötelezettségük eredményeképpen a részletes indokolás megismeréséhez való jogot,
- az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított meghatározott a törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül történő elbíráláshoz való jogot (1)
- Az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított bírósági, hatósági és más közigazgatási (7) döntés ellen benyújtható jogorvoslati jogot.

I.

Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet abban az esetben fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Mivel az indítványozó az alapügy felpereseként a jogvitában félként szerepelt, érintettsége fennáll, ezért az Abtv. 51. § (1) bekezdése szerinti jogosultnak tekintendő.

II.

A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése:

Kúria Kfv. IV: 37.005/2013/5.sz. ítélete a Budapest Környéki Törvényszék 6.K.27.119/2011/22. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal.

A határidő számításához szükséges adat, a támadott ítélet kézhezvételének időpontja: 2014. március 3.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében pedig az alkotmányjogi panasz iránti indítványt - a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével - az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani, amely feltételeknek indítványozóként teljes egészében eleget tettem.

III.

Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján csak a bírói döntést érdemben befolyásoló, pontosan körülírt alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre. Erre tekintettel ezeket a körülményeket az alábbiakban részletesen kifejtem.

Az Alaptörvény II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogának sérülése

Olyan minimális elismertséghez való jogról van szó, mely biztosítja, hogy emberi mivoltát senki ne vonhassa kétségbe, a tiszteletet megkövetelhesse.

A t. Alkotmánybíróság 64/1991-es határozata szerint: „Az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva az ember alany marad és nem válik eszközzé vagy tárggyá. A méltósághoz való jognak ez a felfogása különbözteti meg az embert a jogi személyektől...”

Az emberi méltósághoz való jog egyfajta „anyajog”, a bíróságok, hatóságok minden esetben hivatkozhatnak rá az egyén védelmében, ha nincs olyan nevesített alapjog, mely az emberi méltóságot kifejezné. Álláspontom szerint jelen beadványomban foglaltak igazolásul

szolgálnak arra, hogy az említett hatóságok, bíróságok az eljárások során tapasztalt és leírt magatartásukkal megsértették jelen pontban hivatkozott Alaptörvényből fakadó jogomat.

Az Alaptörvény V. cikkében rögzített a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához való jogának sérülése

Álláspontom szerint tulajdonjogom szükségtelenül és aránytalanul szenved sérelmet, a támadott döntések nem tekintik védendő értéknek az indítványozó tulajdonjogának védelmét, ami sérti a jogforrási hierarchiát, az ítéletek teret biztosítanak, hogy az alperesek indítványozó tulajdonjoga ellen intézhessen jogtalan és közvetlen jogi támadást, továbbá a döntések az indítványozó tulajdonjogát akképpen vonják el, és biztosítanak egy olyan harmadik személynek jogelőnyt, amely harmadik személlyel az indítványozó semmilyen jogviszonyban nem áll. Álláspontom szerint jelen beadványomban foglaltak igazolásul szolgálnak arra, hogy az említett hatóságok, bíróságok az eljárások során tapasztalt és leírt magatartásukkal megsértették jelen pontban hivatkozott Alaptörvényből fakadó jogomat.

Az Alaptörvény VI. cikkének (1) bekezdésében rögzített magán- és családi élet, otthon, kapcsolattartás és jó hírnév tiszteletben tartásához való jogának sérülése

A magyar jogrendszerben a privát szféra jogi értelmezése esetén különleges szerepe van az emberi méltósághoz való jognak. Az Alkotmánybíróság szerint az emberi méltósághoz való jog „anyajog”, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható. A jóhírnévhez való jog, a magántitok sérthetetlensége, vagyis a magánszféra védelmének különböző aspektusainak jelentőségét az is igazolja, hogy több nemzetközi dokumentumokban is szerepelnek.

a) Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 12. cikke, amely a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogot szabályozza, kimondja, hogy: „Senkinek magánéletébe, családi ügyeibe, lakóhelye megválasztásába vagy levelezésébe nem szabad önkényesen beavatkozni, sem pedig becsületében vagy jóhírnevében megsérteni. Minden személynek joga van az ilyen beavatkozásokkal vagy sértésekkel szemben a törvény védelméhez.” „A részes állam tehát köteles a polgárai becsületének és jóhírnevének védelmére alkalmas intézményeket és eljárásokat belső jogában a jogkeresők rendelkezésére bocsájtani”.

b) Emberi Jogok Európai Egyezménye

Az Emberi Jogok Európai Egyezményének 8. cikke szól a magánélet védelméről. Két dolgot rögzít: „Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.” Az Egyezmény 8. cikkében rögzített magán- és családi élet tiszteletben tartásához fűződő jog komoly értelmezési problémákat vetett fel. Végül soron az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJB) kimondta, hogy nem adható e körben kimerítő definíció. „Magában foglalja a személy mind erkölcsi, mind fizikai

integritását, amibe az a jog is beletartozik, hogy a saját életét élje, bárminemű külső megfigyelés vagy más beavatkozás nélkül, továbbá személyiségét szabadon kiteljesíthesse.”

c) Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya

A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 17. cikke szerint: “senkit sem lehet alávetni a magánéletével, családjával, lakásával vagy levelezésével kapcsolatos önkényes vagy törvénytelen beavatkozásnak, sem pedig becsülete és jó hírneve elleni jogtalan támadásnak”.

Álláspontom szerint jelen beadványomban foglaltak igazolásul szolgálnak arra, hogy az említett hatóságok, bíróságok az eljárások során tapasztalt és leírt magatartásukkal megsértették jelen pontban hivatkozott Alaptörvényből fakadó jogomat.

Az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított tulajdonhoz való jogának sérülése

Álláspontom szerint tulajdonjogom szükségtelenül és aránytalanul szenved sérelmet, a támadott döntések nem tekintik védendő értéknek az indítványozó tulajdonjogának védelmét, ami sérti a jogforrási hierarchiát, az ítéletek teret biztosítanak, hogy az alperesek indítványozó tulajdonjoga ellen intézhessen jogtalan és közvetlen jogi támadást, továbbá a döntések az indítványozó tulajdonját akképpen vonják el, és biztosítanak egy olyan harmadik személynek jogelőnyt, amely harmadik személlyel az indítványozó semmilyen jogviszonyban nem áll.

Az Alaptörvény a tulajdonhoz való jog rögzítése után kimondja a tulajdonhoz kapcsolódó *társadalmi felelősséget*. Az európai alkotmányok általában tartalmazznak a tulajdon szociális kötöttségére vonatkozó valamilyen rendelkezést. Az Alaptörvény tulajdonra vonatkozó (1) bekezdése sem kifogásolható, sőt az AB eddigi tulajdonvédelmi gyakorlatát erősíti, alátámasztja.

Az Alaptörvénybe a fentiekén kívül még egy kifejezetten rendhagyónak számító, tulajdonjoggal kapcsolatos rendelkezés is bekerült. Az V. cikk szerint „*mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.*” A tulajdon elleni jogtalan támadás elhárítására vonatkozó rendelkezéseket általában az államok büntető törvénykönyvei, illetve polgári törvénykönyvei tartalmazzák, mivel azok nem az állam és a személyek, hanem a személyek egymás közötti viszonyait szabályozzák.

Álláspontom szerint jelen beadványomban foglaltak igazolásul szolgálnak arra, hogy az említett hatóságok, bíróságok az eljárások során tapasztalt és leírt magatartásukkal megsértették jelen pontban hivatkozott Alaptörvényből fakadó jogomat.

Az Alaptörvény XXII. cikkében (1)-(2) bekezdéseiben rögzített emberhez méltó lakhatás feltételeinek biztosításához való jogának, valamint az Alaptörvény XXII. cikkében (1)-(2) bekezdéseiben rögzített emberhez méltó lakhatás feltételeinek a megteremtésére irányuló az állam és a helyi önkormányzatok által biztosítandó jogának sérülése

Az alapul szolgáló ügyben a különböző hatóságok által megállapított tényállásból megállapítható, hogy jelen ponttal érintett alapjogok erőteljesen sérülnek, ugyanis nem méltányolható magatartást tanúsítottak az eljárások ellenérdekű felei, továbbá az állam és

az önkormányzat a különböző jogorvoslati fórumokon nem törekedett ezen alapjog érvényesítésére. Álláspontom szerint jelen beadványomban foglaltak igazolásul szolgálnak arra, hogy az említett hatóságok, bíróságok az eljárások során tapasztalt és leírt magatartásukkal megsértették jelen pontban hivatkozott Alaptörvényből fakadó jogomat.

Az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében rögzített a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jogának sérülése

Ahogy arra korábban is utaltam az eljáró hatóságok és bíróságok, az alábbiakban rögzített indokok alapján a tényállást hiányosan, részben iratellenesen állapították meg, az indokolási kötelezettségének nem tesz eleget, ezáltal megsértették a fegyveregyenlőség elvét is, amellyel álláspontom szerint jelen beadványomban foglaltak igazolásul szolgálnak arra, hogy az említett hatóságok, bíróságok az eljárások során tapasztalt és leírt magatartásukkal megsértették jelen pontban hivatkozott Alaptörvényből fakadó jogomat.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen benyújtható jogorvoslati jogának sérülése

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt, az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét abban látom, hogy a bíróságok nem vették figyelembe a személyiségi jogi sérelmeket, illetve érdemben nem foglalkoztak az indítványozó emberi méltóságát ért sérelem bizonyítására irányuló indítványaival. Álláspontom szerint a támadott ítéletek nem foglalkoztak érdemben az indítványozó személyiségi jogsérelmével; illetve az e körben tett bizonyítási indítványokkal.

2008 őszén bejelentéssel éltem a hatóság felé, mivel a területemet körülvevő [REDACTED] és [REDACTED] alatti erdőben tiltott tevékenységet (legeltetést, állattartást, valamint az erdőmenyiratokból kitűnő tevékenységet) tapasztaltam, mely a lakhatásom nyugalmát, területem használatát és az I. fejezetben rögzített – nem az eljárásokhoz kapcsolódó – alaptörvényi jogaimat zavarta, sértette. Ennek eredményeként 2008. decemberében az erdőgazdálkodót, [REDACTED] megbüntették. 2009. tavaszán a legeltetési időszak kezdetén ismét bejelentéssel éltem, hogy továbbra is számomra zavaró módon – az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló jogszabályban rendelkezéseivel ellentétesen – végzi tevékenységét az állattartó a közöttünk lévő erdőben.

Később, mint megtudtam 2009. áprilisában a Föv. és Pest megyei MgszH Erdészeti Igazgatósága 223/1313/9/2009.sz.végzésével a szomszédos [REDACTED] alatti erdőterület egy részét ideiglenes jelleggel fenti erdőgazdálkodó kérelmere kiengedte az erdészet a művelésből /üzemtervezett erdő!/, így állandósítva a gondom. Erről a döntésről hivatalosan nem értesítettek, ellene határidőben fellebbezési lehetőségem épp ezért nem volt, jogerősítették. Felülvizsgálat során kértem a döntést megsemmisíteni annak jogszabálysértő volta miatt, melyet a Budapest Környéki Törvényszék 6.K.26082/2012/2.sz.végzésével 2012. febr.29-én elutasított, mely döntést a Fővárosi Ítéltábla 4. Kf. 27.264/2012/2.sz.végzésével jóváhagyott. A felülvizsgálatra a Budapest Környéki Törvényszéknél 8/A.Kf.20.839/2013/2.végzéssel került sor, valamint a Kúria Kfv.II.37.661/2013/2.sz.végzésével. 2009. szeptember 6.-án Újlyengyel Község Önkormányzathoz beadott panaszom során kértem a telep működését felülvizsgálni, az

érvényben lévő helyi állattartási rendeletnek való megfelelését megvizsgálni, mely kérésem a hatóság birtokvédelmi kérelemnek tekintette, és elutasította.

Dabasi Városi Bíróságra került a birtokvédelmi kérelmem 7.P.21.053/2009/31.sz.ítélettel 2011.április 18.-án elutasítva, bár a telep láthatóan szükségtelenül zavart az erdőben végzett tiltott tevékenységével a közben a területemen felépült lakóingatlanom használatában. Az eljárás során sérült az Alaptörvény VI. cikkének (1) bekezdésében rögzített jó hírnév tiszteletben tartásához való jogom, mivel iratbetekintéskor tapasztaltuk azt a kedves becsomagolt irathalmazt, mely az Antyipenkó család feljelentései címszóval lett fémjelezve. Sérült továbbá az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében rögzített a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jogom, mivel amikor az erdőrészt kiengedő határozatot szerettem volna a bíróság által bekéretni, arra nem nyílt lehetőségem. A kiengedő határozathoz csatolt változási vázrajz egyértelműen mutatta volna, hogy továbbra is erdőterületen zajlik a tiltott tevékenység, állattartás, hiszen a kiengedett részben volt az állattartás. A Pest megyei Bíróság 3.Pf.22.470/2011/5.sz.alatti ítéletével helyben hagyta a birtokvédelmi kérelmem elutasítását 2011.nov.29.-én, mely a tulajdonjog megsértése esetén a tisztességes eljáráshoz, hatékony jogorvoslathoz, tulajdonjogom védelméhez stb. való Alaptörvénybe foglalt jogom megsértette. A telep működésével kapcsolatos panaszom beadásának másnapján a tehenészeti telep vezetője ifj.Telepóczki János betört a területemre, mely miatt jogerősen elítélték magánlaksértés és súlyos testi sértés miatt a Pest megyei Bíróság előtt 1. Pf.658/2010/5.sz. alatti 2011. 12.06.-án átvett ítélettel. Ennek ellenére jogos birtokvédelmi kérelmemet elutasította a t. bíróság. Tekintettel arra, hogy a büntető ítélet időközben került kiadásra, így perújítást kezdeményeztem az ügyben, melyet ismét elutasítottak.

Az állattartó telep erdőben végzett tevékenysége ellen a fentiek alapján 2008. ősz óta folyamatosan panasszal éltem, amely eredményeképpen csatolom a most keletkezett iratot.

IV.

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

- Az állattartó működésének helye 2009. óta beadott folyamatos panaszaim alapján ellentétes volt a helyi állattartási rendeletben foglaltakkal annak panaszom eredményeként történő módosításáig. A helyi szabályok módosítása óta is az erdőtörvényben foglalt szabályokat megsérti a kiengedett erdőrészben végzett állattartás, hiszen a kiengedést követő években is erdőterületről beszélünk a tulajdoni lap alapján /ideiglenes kiengedés!/. Az erdőben a telekhatáromnál végzett legeltetés ellentétes az erdőtörvénnyel. Az állattartás leírt módjával kapcsolatos panaszom, birtokvédelmi kérelmem elutasítása törvénysértő, Alaptörvény ellenes, mivel továbbra is sérül a jogbiztonság, hiszen az állattartó jogellenes tevékenységéhez igazított helyi szabályok nem mentesítenek senkit az erdőben zajló tiltott tevékenységtől. A hatóságnak döntenie kellett volna a felmerült károk, költségek vonatkozásában kérelmemre. A tulajdonjog védelme alapvetően biztosított jog, mely sérül a folyamatos zavarásom miatt. Sérült a jogorvoslathoz való Alaptörvényben biztosított jogom is, mivel az erdőrész kiengedő határozatot évekkel

később kaptam meg teljes formájában, mivel eljárásban az erdészeti nem tekintett ügyfélnek az eljárás első szakaszában. Sérült a Dabasi Bíróság előtti eljárásban a jó hírnévhez való jogom is, mivel családommal együtt, mint egy bűnözőt minősítettek folyamatos panaszaim miatt, melyet a hatóság nem orvosolt. Hiába vettem fel egyezségi ajánlatot az ügyben, süket fülekre talált. A bíróság előtti eljárásban sérült a tulajdonhoz való jogom, de a határidőben történő döntéshez való jogom is, mivel évek óta nem orvosolták a hatóságok, bíróságok panaszom. Ennek lett a következménye az állattartó büntető ítélete magánlaksértés és súlyos testi sértés miatt, mely azonban a nevetséges büntetési tételével nem érte el eredményét. Zaklatásom folyamatos legeltetési időszakban, így az Alaptörvény XXII. cikkben foglaltaknak nem teljesülnek, hiszen kénytelen voltam máshol megoldani lakás gondom. Az állattartás – erdőben végzett – módja elleni panaszomnak 100.000 Ft-os perköltség fizetés lett számomra az eredménye, így sérült az Alaptörvény XXV.cikke is.

Az állattartó működésének helye, az erdőben és területem előtt végzett tevékenysége nemcsak a bűzhatás, hanem közegészségügyi szempontok /kullancs, légy invázió/ miatt is zavaró hatást fejtett ki területemen. Panaszaim a hatóságok a most kapott helyi újságban megjelentetett „tájékoztató” alapján feljelentésnek tekintették, nem szakmai ügyintézésükkel bűncselekmény elkövetését is eredményezték. Nem tartotta be a hatósági ügyintéző az Alaptörvényben foglalt jó hírnév tiszteletben tartásának törvényét sem, de az ember alapvető jogát, az együttélés szabályainak megfelelő elősegítését sem. Segítségért folyamodtam a hatóságokhoz, melynek személyiségi jogaim megsértése lett az eredménye, valamint terhemre az állattartó által elkövetett bűncselekmények. Ez sérti az Alaptörvény fentebb felsorolt szabályait!

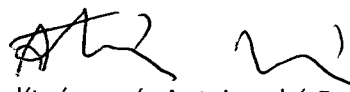
V.

Jogorvoslati jog kimerítése

Az állattartó telep erdőben végzett tevékenységével kapcsolatban jogorvoslati lehetőségeim kimerítettem, birtokvédelmi perújításom, panaszaim elutasították. Lakhatásom nyugalma továbbra is zavarja az erdőben végzett állattartás, legeltetés.

Mell: Kúria Kfv.II.37.774/2013/4.sz.végzése

Kelt: Budapest, 2014. július 8.

Indítványozó: Antyipenkó Balázs
1056 Budapest, Váci utca 68. I/2.

Előttünk mint tanúk előtt:

Név:	
Lakcím:	
Személyi igazolvány száma:	
Aláírás:	